

hver dansk Borger har en medfødt Ret til at ernære sig og sine gennem hæderligt Arbejde. Loven var efter Partiets Anskuelse et Værn mod Organisationsovergreb — ikke specielt vendt mod Arbejdernes Organisationer —, og ved dens Ophævelse vilde Haandværksmestre, Smaafabrikanter og Detailhandlere miste en Beskyttelse mod uberettigede Indgreb i deres frie Adgang til Arbejde og Erhverv. Partiets Ordfører (*Svend E. Johansen*) vendte sig mod Ministerens Argumentation: at der vilde være Beskyttelse nok i den øvrige Lovgivning; men hvis dette var Tilfældet, forstod han ikke Meningen med at betegne Loven som en Tendenslov, vendt mod Arbejderne; og naar man kritiserede, at Loven ikke gav Domstolene tilstrækkelige Direktiver, vilde dens Ophævelse dog betyde, at Domstolene i Fremtiden fik et langt større Spillerum, og at deres Skøn blev langt mere afgørende end nu. Lovforslagets egentlige Hensigt var formentlig at sikre Fagforeningsledernes absolutte Herredømme over Organisationernes Medlemmer og over disses opsparede Midler, men Retsforbundet krævede personlig Frihed, saa at det maatte staa den enkelte frit for, om han vilde indtræde i en Organisation eller ej, og hævdede den enkeltes absolutte Ret til at have fri Adgang til Erhverv og Arbejde og Ret til at beholde sit Arbejdsudbytte.

Lovforslaget henvistes paa Initiativ af Knud Kristensen (V.) til Udvalg.

Flertallet (Socialdemokrater og Det radikale Venstre) indstillede Forslaget til Vedtagelse uforandret.

Venstre-Mindretallet udtalte i Betænkningen indledningsvis, at Loven i Praksis havde vist sig at være god, og at ingen havde kunnet paavise en eneste urimelig eller uretfærdig Dom i Henhold til Loven. Da der imidlertid fra Flertallets Side bl. a. havde været anket over forskellige efter dets Mening formelle Fejl ved Loven, havde Mindretallet under et Samraad stillet det Spørgsmaal, om Ministeren og Regeringen i det hele vilde være villige til at gaa ind i en Forhandling med Mindretallet med det Formaal at søge Loven affattet saaledes, at den efter Regeringens og Flertallets Opfattelse gav tydeligere og mere bestemte Anvisninger til Domsmagten paa, hvad det var, man tilsigtede at ramme, og at det tillige tydeligere kunde fremgaa af Loven, at der skulde handles ligeligt over for alle Overgreb, hvad enten de hidrørte fra Fagforeninger, Arbejdsgiverforeninger eller Kapitalsammenslutninger som Truster og Monopoler. Ministeren havde imidlertid paa Regeringens Vegne afvist alle saadanne Tanker: den gældende Lov skulde ikke ændres, den skulde ophæves. Under disse Omstændigheder havde Mindretallet fundet det unyttigt at gøre yderligere Forsøg paa gennem Ændringsforslag at